квітень 2010
April 2010

ПРОМІНЬ

Promin

50

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXX КВІТЕНЬ Ч.4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXX APRIL No.4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 Великодні Привітання ..... Easter Greetings
11 Духовність ..... Spirituality
15 Чорнобиль ..... Chornobyl
20 Поезія ..... Poetry
22 Нашим Найменшим ..... For our Children
24 Громадська Хроніка ..... Community Events
30 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Христос Воскрес!

Редактори журналу Промінь із Світлим Празником Воскресення Христового сердечно вітають

Достойну Зеню Юзик, крайову голову СУК та центральну управу, Соню Бейзик, дост. голову СУС і голів складових організацій, голову дирекції Українського Музею Канади СУК з його філіями, Стефанію Шпитковську, голову Дирекцію СУС Фундаці,
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, провінційні управи та все наше членство

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади, Високопреосвященного Архиєпископа Юрія, Єпископа Торонта і Східної Єпархії, Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія, Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію, все духовенство УПЦК та шановних добродійок

Редакційну Колегію Променя - Зеню Юзик, Соню Бейзик і Галю Липку, Крайові Референтки - Галю Щерблюк і Ольгу Лугвиненко, Провінційних і Льокальних Референток, та всіх дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всіх тих що підтримують журнал морально і матеріяльно

At this joyous time of the Resurrection of our Lord Jesus Christ, the Editors of Promin extend best wishes to

Zennia Yuzyk, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada
Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada
Emil Yereniuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association
Katrina Baziuk, National President of CYMK - Ukrainian Orthodox Youth
Jennie Ortynsky - Chair, Board of Directors,
The Ukrainian Museum of Canada and its Branches,
Stephania Spytkowsky, Chair, Board of Directors CYC Foundation,
Directors of the Institutes and St. Andrew's College

National and Provincial Executives, Local Branches and all members
John, Metropolitan of Canada, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada
Archbishop Yurij, Bishop of Toronto and the Eastern Diocese, Bishopa Ilarion and Andriy, Rt. Rev. Fr. Victor Lakusta - Chair of the Presidium of the UOCC, Consistory Board Members, all clergy and their families

Our Editorial Board - Zennia Yuzyk, Sonja Bejzyk, Halia Lypka, National Promin Conveners - Halia Scherbluk and Olha Lugvynenko, Provincial and Local Promin Conveners, all of our subscribers, supporters, contributors and donors

Christ is Risen!

Митрополиче Великодне Привітання

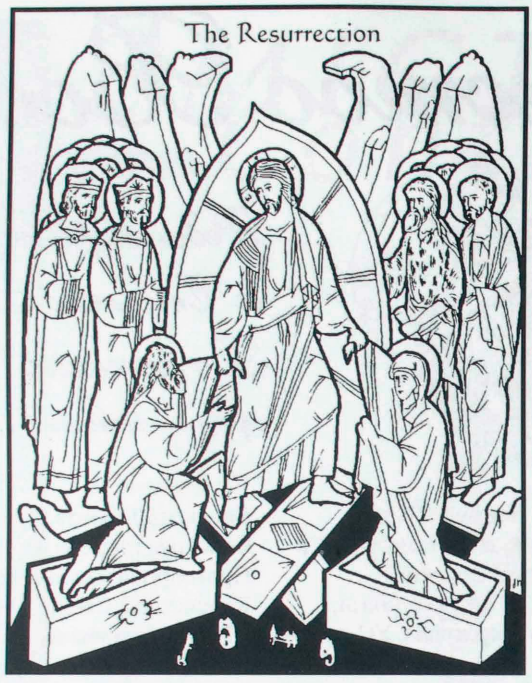

Дорогі в Господі архипастирі, пастирі, преподобне чернецтво і побожні вірні нашої Св. Церкви і наші брати й сестри в Україні,

Христос Воскрес!

Вітаю Вас зі Світлим Празником - Воскресіння Христового і Пасхи Господної! Радіймо всі народи, урочисто прославляймо і величаймо Воскреслого з мертвих Господа Ісуса Христа у святих Богослуженнях і чудових піснях та молитвах, повних радости і святої любови наших вірних до Воскреслого Господа і Спасителя нашого.

Воскресення Христове виявляє собою вінець усіх попередніх звершень Господа. І ми, з'єднані з Господом подобою Його смерти, будемо з'єднані з Ним і подобою Його Воскресіння (Рим. 6:15). У Господі "Ми маємо викуплення Кров'ю Його, прощення гріхів через багатство благодаті Його" (Єф. 3:7), а вірою Христос вселяється в серця наші (Єф. 3:17).

Дорогі мої, сподобляємось бути з Христом в повному житті Животворящих Христових Таїнств. Працюймо, улюблені, самовіддано на користь нашої Громади - братерства й дружби між народами. Дорогі і улюблені, душевно поздоровляю всіх вас із Празником Святої Пасхи.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

† ІВАН, Митрополит

Greetings from the Metropolitan

Beloved in the Lord archpastors, pastors, monastics and pious faithful of our Holy Church and our Brothers and Sisters in Ukraine,

Christ is Risen!

The Feast of Christ's Resurrection is above all, the feast of peace, of the triumphant and joyous Christian love—the Redemptive Sacrifice of the Son of God. We are estranged from God by sin. But God triumphed over sin in the flesh by communicating the life of the Spirit [Rom.8:2] to the flesh of Christ Who became through Death and Resurrection a quickening spirit of our return to God, our reconciliation with Him, was now accomplished.

The Paschal kiss became the triumph of peace and love. We notice that our mutual greetings in these days make our hearts happy and draws us closer to each other.

Let this peace abide constantly among us, let this pure and holy love constantly inspire us in our creative toil for the flourishment of our beloved Motherland, in our peacemaking for salvation of the human brotherhood from the terrible influence of the unfaithful.

Let us, beloved in the Lord, Archpastors, worthy Fathers, Brothers and Sisters, rejoice in the Resurrection of our Lord.

Christ is Risen! Indeed, He is Risen!

† JOHN, Metropolitan

У радісні дні

Воскресення Христового

сердечно вітаємо

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади,
Патрона Союзу Українців Самостійників,
Високопреосвященного Архиєпископа Юрія,
Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія,
Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії,
Всечесне Духовенство УПЦК, шановних добродійок та всіх вірних УПЦК
Все членство і прихильників - ТУС, СУК, СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути: Св. Івана в Едмонтоні, Петра Могили в Саскатуні,
Св. Володимира в Торонто, Колегію Св, Андрея,
Український Музей Канади, СУК і філії Музею,
Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу і Вісника,
та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих!

Христос Воскрес!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Соня Бейзик, голова *добр. Юстина Лучак, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Зеня Юзик, голова *Зірка Ковальска, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Омелян Єренюк, голова *Марко Фербей, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ, УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Катерина Базюк, голова *Маркіяна Базюк, секретар*

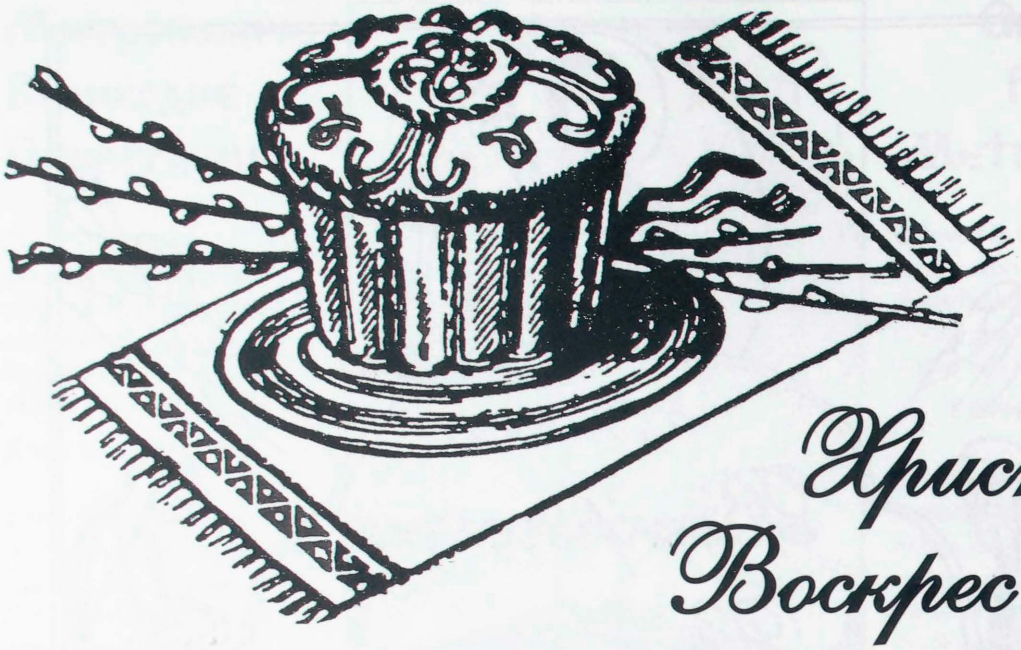

Христос Воскрес!

Із світлим празником Воскресення Христового щиро-сердечно вітаємо:

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпеґу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади
Високопреосвященного Архиєпископа Юрія,
Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія,
Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію,
Редакцію Вісника, все Духовенство та всіх вірних УПЦК

Крайову голову Союзу Українців Самостійників, Соню Бейзик
Крайову голову Союзу Українок Канади, Зеню Юзик
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Омеляна Єренюка,
Крайову голову СУМК - Української Православної Молоді, Катерину Базюк, Головного Редактора Променя Орисю Сушко, редактора Оксану Сушко
Редакційну Колегію, Референток, та всіх читачів журналу Промінь, Проводи Провінційних та Місцевих Управ складових організацій СУС,
Редактора та Редакційну Колегію Українського Голосу,
Голову Стефанію Шпитковську та Дирекцію СУС Фундації,
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, Голову і Дирекцію Українського Музею Канади СУК, Дирекцію Редакцію Українського Голосу, Президію Світового Конґресу Українців та Конґресу Українців Канади та ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здорв'ям та одержимістю для дальшої праці у збереженні нашої організації СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді та у скріпленні Української Держави

бажають слідуючі:

UWAC Saskatchewan Provincial Executive
Aileen Pillipow, President
Sonia Korpus - Secretary
Anna Kaminski - Treasurer

UWAC Alberta Provincial Executive
Dr. Geraldine Nakonechny - President
Louise Van Iderstine - Secretary

UWAC Manitoba Provincial Executive
Olena Garrity - President
Maria Mosak - Promin Convener

UWAC Eastern Executive
Darcy Moskaluk-Rutkay - President
Elsie Haley - Treasurer

St. Andrew's Ladies Auxiliary
Edmonton AB
Lesia Perritt - President
Marion Ostapchuk - Promin Convener

СУК Відділ ім. Княгині Ольги
Вінніпеґ, Манітоба
Діана Бабинчук - Голова
Марія Зайцева - Секретар

UWAC, Olena Pchilka
Yorkton SK
Elsie Balan - President
Nadine Mihaychuk - Secretary
Virginia Wereschuk - Promin Convener

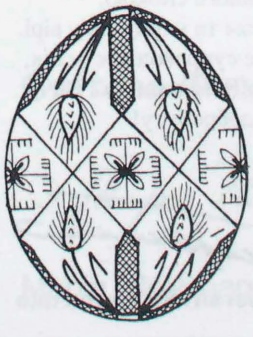

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Ст. Кетеренс, Онтаріо
Леся Метюс - Голова
Михайліна Чарнецька - Секретарка

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Гамільтон, Онтаріо
Добр. Лариса Макаренко - Голова
Ліна Смирнів - Секретар

СУК Відділ
ім. Княгині Ольги
Торонто, Онтаріо
Евгенія Мельничук - Голова
Добр. Катерина Сенцьо - Секретар

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Вінніпеґ, Манітоба
Марґарета Пестрак - Голова
Галина Коваль - Кор. Секретар

СУК Відділ ім. Софії Русової
Торонто, Онтаріо
Галя Щерблюк - Голова
Констанція Чорна - Секретарка

UWAC, Daughters of Ukraine
Roblin MB
Martha Panasiuk - President
Nellie Stolarchuk - Secretary

UWAC, St. Olha
Vernon BC
Sophia Kniaz - President
Gail Chez - Secretary

UWAC, Hanka Romanchych
Saskatoon SK
Sylvia Boychuk - President
Mary Humen - Secretary
Cheryl Fedusiak - Corresponding Secretary

SUS FOUNDATION OF CANADA

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Бажаємо Всім радісних свят Воскресення Господнє!

Wishing all a blessed Easter and celebration of Christ's glorious Resurrection!

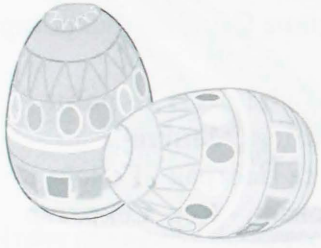

Directors

Stephania Spytkowsky, President *Walter Mayewsky, Secretary*
Leo Atamanchuk, Treasurer
Stefan Franko, J. William Strus, Roman Chez, Leona Bridges,
Steve Pillipow, Walter Manulak

Representative
Taras Zalusky

МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ

Дорогі українці!

Сердечно вітаю вас з Воскресінням Христовим! Вітаю вас зі святом, яке зігріває людські серця, наповнює їх любовю до ближнього, окрилює впевненістю у кращому майбутті. Для нас, українців, - це одне з найсвітліших і найбільш очікуваних торжеств, аке дарує радість преображення й оновлення через повернення до правічного духовного джерела - християнської віри. Сьогодні ми маємо власну державу, омріяну у думках, здобуту у самовідданій праці і вистраждану в боротьбі багатьма поколіннями нашого народу. Нехай на Великодень Господь почує нашу спільну молитву, сповнить нас мудрістю і взаєморозумінням, силою і терпінням на шляху до великої мети - розбудови вільної та соборної, демократичної та процвітаючої України.

Дорогі брати і сестри! Від щирого серця бажаю, щоб величне свято Воскресіння Христового подарувало вам відчуття душевного спокою, сповнило життєвим оптимізмом та укріпило у вірі. Нехай у всіх благих справах вас супроводжує успіх, благословенний прихильністю Всевишнього. Зичу вам міцного здоровя, любові і добробуту!

Зі святом вас! Христос Воскрес!

Костянтин Грищенко

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÉDÉRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 206, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (416) 762-2066 ▫ Fax: (416) 762-2077 ▫ E-mail: wfuwo@rogers.com ▫ Website: www.wfuwo.org

1 квітня 2010 р.

ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ !

Серед релігійних свят українського народу немає свята більш урочистого, світлого й радісного як Великдень – Свято Воскресіння Христового. Це свято давало й дає українському народові нову силу, зміцнює його духовні вартості, вливає в серця сильну віру в перемогу вічної Правди – в перемогу Добра над Злом.

Воскресіння Христа – це свято віри, і ми, українці, віримо, що наша Батьківщина Україна буде надалі розбудовуватися як вільна, суверенна держава світу.

Бажаємо усім українцям сильної віри у краще майбутнє нашого народу.
Веселих вам свят та смачної паски.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНО ВОСКРЕС!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій,

Марія Шкамбара

Марія Шкамбара, голова

Українська Канадська Фундація
ім.
Тараса Шевченка
202-952 Main Street, Winnipeg, MB R2W 3P4
Tel: (204) 944-9128 Fax: (204) 944-9135
Toll Free: 1-866-524-5314
Website: www.shevchenkofoundation.com

Щиро Вітає Усіх Жертводавців і Прихильників з Великодними Святами

Христос Воскрес!
Воїстину Воскрес!

Рада Директорів

Андрій Гладишевський Q.C.
Томас Бодей
Олег Ґерус
Христина Бідяк
Богдан Галькевич
Софія Качор
Борис Балан

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

ВЕЛИКОДНЄ ВІТАННЯ

Світовий Конґрес Українців щиро вітає Ієрархів і душпастирів українських Церков у всьому світі, а також усіх українців в Україні та в діаспорі з найбільшим і найвеличнішим святом – Днем Христового Воскресіння!

Символізуючи собою перемогу добра над злом, життя над смертю та світла над пітьмою, Великдень згуртовує нас у любові до воскреслого Сина Божого та надихає вірою у життя вічне. Цей світлий день нагадує про обов'язок жити за законами добра, згідно з Божими заповідями та з основами християнської моралі, а також дає надію на торжество справедливості та духовно зміцнює мільйони українців, що проживають у різних частинах світу. Віра у Христа століттями допомагала нашому народові вистояти у найважчі часи та єднала в боротьбі за вільне і гідне життя.

У день великого Христового Воскресіння Світовий Конґрес Українців закликає все світове українство уславити Сина Божого та спільно піднести Великодню молитву за краще майбутнє для України та українського народу.

Нехай же світло Христового Воскресіння зігріває і оберігає всіх українців та приносить у кожну родину мир, радість і благополуччя на довгі літа!

Нехай Боже благословення зміцнить наш народ у єдності, додасть віри у власні сили, а також натхнення й далі продовжувати спільну працю задля утвердження Української держави та консолідації усього світового українства!

Христос Воскрес! ***Воістину Воскрес!***

Світовий Конґрес Українців

Евген Чолій
Президент

Стефан Романів
Генеральний секретар

Посол України в Канаді
Ambassador of Ukraine to Canada
Ambassadeur d'Ukraine au Canada

4 квітня 2010 року

Всечесніші Отці,
Дорога українська громадо Канади!

У цей благословенний час дозвольте щиро привітати Вас зі святом світлого Христового воскресіння!

Це свято об'єднує усіх українців світу, і ця єдність, заснована на віковічних християнських моральних цінностях, буде і надалі згуртовувати всіх нас у наших спільних справах – духовного відродження українства в усіх куточках світу.

Нехай Боже благословення буде запорукою миру на нашій землі, здійснення найзаповітніших сподівань! Сердечно бажаю, щоб переможний дух надії, радості, всепрощення і надалі супроводжували Вас і Ваші родини, давав сили, енергію, наснагу для добрих і корисних справ на добробут і процвітання Українського народу.

Нехай цей Великий День дарує всім Вам щастя, здоров'я, любов та непохитну віру в кращий завтрашній день усіх українців Канади!

Ніхто в цей день хай не сумує
Хай лине пісня до небес
І кожне серце хай відчує -
Христос Воістину Воскрес!

З повагою,

Посол України в Канаді **Ігор Осташ**

Embassy of Ukraine in Canada
310 Somerset Street West, Ottawa, ON K2P 0J9
Tel.: (1-613) 230-2961. Fax: (1-613) 230-2400

The King's Highway

Early encounters on the roads to Emmaus and Damascus took place with the One Who today still walks with pilgrims on the Lenten road to Golgotha. Awareness of the presence of Christ makes hearts burn, and clears the path of stumbling blocks, rocky ground pock-marked by meteor craters of our sins, scarred by glaciers of our cold-heartedness and covered by rubble of our earth-quaking passions. His love clears this ground more thoroughly than the reigns of Caesars whose legions paved and kept open their famous Roman roads. By those routes their goal was to take earthly kingdoms by force. Christians who would take the heavenly Kingdom by force are commanded to lay down as a map the Nicene Creed, moving ahead on every word of it.

This narrow Royal Road has a sheer drop on either side into the chasms of heresy and error. No baggage on this trip - only rod or staff - a yoke to carry the burden of Light or use as a balance over the most precarious spots. Voluntary as was Jesus' journey to Golgotha, our journey through Lent is not an imposed exile to Babylon where "harps hang silent on the willows there" (Ps. 137:2). Rather, our trip to Pascha lifts up the gates with song and triumphant shouts of "Hosanna!" This trek is not an exodus from Egyptian slave drivers into the desert but a passage through the airy viaducts of the chambers of the heart through which the Holy Spirit breathes and the stream of Life flows. It is the yearly migration of the Dove following the Son baptized in the holy blood of sacrifice.

Again and again the sun rises. Again and again throughout eternity and revolving galaxies, Pascha unfolds, emitting the energy of the uncreated burst of Light that creates a new universe, a new heaven and a new earth.

Throughout the Lenten week, we circle the Jericho walls of our hard-heartedness in anticipation of Pascha, crying, "Lift up your heads, O gates! and be lifted up, O ancient doors! That the King of Glory may come in! Who is this King of Gory? (Ps. 24:9-10) Christ, the same lamp as unto the feet of travelers to Emmaus and Damascus, is leading us to Pascha - the Cross and Resurrection - where burning hearts recognize who He is! For on Golgotha the Cross is an inextinguishable candle set securely in the lamp stand of the earth which has no light of its own - the earth, a spinning ball sent by God's right arm across the heavens, signaling the light of Pascha to the whole universe.

And we - on our small planet with extended arms imploring the Messiah to come on the clouds of heaven - suddenly realize our sinfulness. Because of our sins we are the very Cross to which Christ voluntarily was nailed

and which He bears forever with love and great mercy. Our feet of clay are rooted in war and pillage; our transgressions and Adam's skull. As battles were won for the Israelites when Moses' arms were lifted up by Hur and Aaran (Ex. 17:12) victory in spiritual warfare comes to Christians who receive blessing from on high from the lifted hands of Christ, the Light and Lover of Mankind. And with His outstretched arms reaching as far as east is from the west, "so far does He remove our transgressions from us" (Ps. 103:12).

Like Joseph's brothers who sold him for pieces of silver, only to find themselves later journeying to Egypt to fall at His feet in their hunger and repentance, our starving souls pilgrimage to Pascha to prostrate before Christ, crying out, "Jesus, Son of God, have mercy on us!"

The journey through Lent begins on the first day with a prostration for forgiveness, then through succeeding weeks a steady climb up the hill-country of Orthodoxy, St. Gregory Palamas, Golgotha, and the Ladder, to the Egyptians desert of transformation.

The province of Forgiveness is a mountain stronghold of vertical walls through which we must pass - there is not shortcut over the top. As Satan's bandits descent with blows and spittings, they are to be received without the retaliation which in turn only sheds more blood. Satan's blood, on one's hands or in one's heart, will not cross-match with the blood of Christ Who shed His blood, transfusing us. This blood of Forgiveness waves the pure heart on to the next crossroad of Orthodoxy, of Right Worship.

Orthodoxy invites pilgrims into a broad place where orchards bow in reverence, heavy-laden with the fruit of prayer. The Holy Spirit breathes hymns over gardeners weeding out the sins of the world, lifting heart, mind and soul. Right Worship, its own answer to prayer, passes us through the next checkpoint into the light-filled community of St. Gregory Palamas. He directs us through streets illumined by street lamps of the divine Energy radiating from the Source, the Essence, the Uncreated Light of the powerhouse of God. A week in this Light prepares us to climb the tree of the Cross and see Christ in everyone. Descending, we spend the next Lenten week, (a lifetime, actually) on the Ladder of Climacus, attempting, step by step, to be worthy of such love.

Finally having gotten thus far in five weeks of labor, experiencing as much as one is able to bear of thirst and fasting, the pilgrim lays down his soul on the hot golden sands of the desert. Purified by the light of this fiery furnace, stripped of rust, erosion and all baggage, refined of the dross in the heat of His love, lifting up our heads at the everlasting doors, we are eager to cross the threshold of the Church with St. Mary of Egypt. It is now time to make the entrance into Jerusalem with our Bridegroom, immersing ourselves in the Holy Week of His Passion, to rise with Him in the radiance of Pascha.

As Robert Frost would say , "You come too!"

From "Life Transfigured", Pascha 2008

Жони - Мироносиці

Святій пам'яті жон-мироносиць присвячує наша Церква окрему неділю, другу по Великодньому тижні.

Хто ж були ті жінки, що увійшли в історію раннього християнства з ім'ям жон-мироносиць? Були то учениці і прихильниці Месії Христа, про яких не раз згадують євангелісти, то називаючи їх по імені, то загально означаючи словом "жінки", або "жінки, що прийшли з Христом з Галилеї" (Лк. XXIII, 49, 55; Мрк. XV 40).

Особливо свою гарячу любов до Христа виявили ці жінки в час

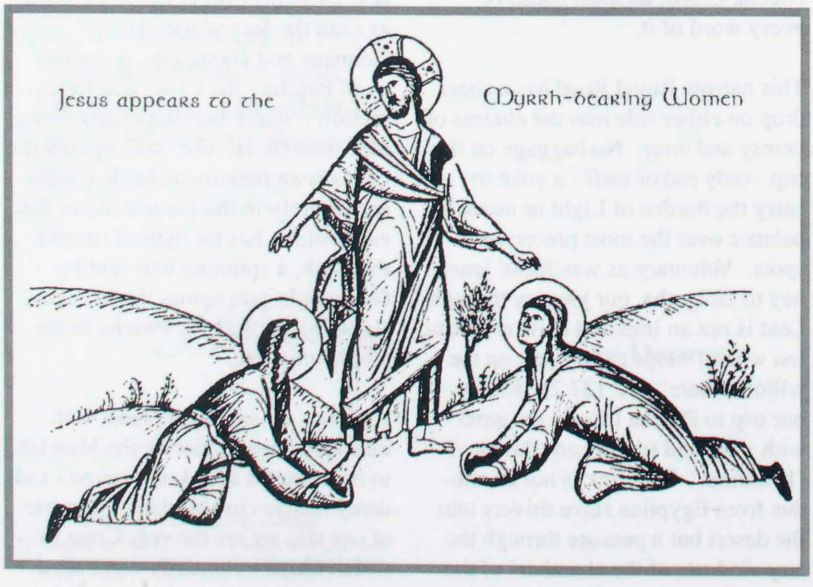

хресних страждань і смерті Ісуса Христа своєю відданістю Христові і мужністю, якими перевищили тоді учеників Христа, бо останні "настрашилися і розбіглися" (Мт. XXV, 56). Жінки ж не відходили від Христа в найтяжчі хвилини Його страждань. Ведуть Христа на Голгофу на страту на хресті. Багато жінок, відмічає євангеліст, слідом ішли, плакали і ридали по Ньому. І Господь, ведений на смерть, вважав потрібним звернутися до них: "Дочки Єрусалиму! Не плачте по Мені, а плачте по собі і дітях ваших"... (Лк. XXIII, 27-28).

Стояли жони з Божою Матір'ю у хреста Ісусового і були свідками, як Господь Свою Скорбну Мати доручив, вмираючи, опіці улюбленого ученика Свого Іоана (Іо. XIX, 25-27).

Здалека спостерігають жінки останні хвилини Спасителя на хресті, смерть Його, коли "сама земля затрусилась і скелі порозпадались" (Мт. XXVII, 51, 55). Йосиф з Нікодимом, таємні ученики Христа, випросивши у Пілата тіло Ісусове для похорону, поховали Його в новій печері в саду Йосифа, недалеко від Голгофи. І тут "слідом ішли жінки і дивились на гроб, як положили тіло Христа" (Лк. XXII, 55), а коли привалили камінь великий до дверей гробовища, то вони "сиділи навпроти гроба" (Мт. XXVII, 61).

Цим жінкам, які всім єством своїм переживали тяжкі події остатніх днів земного життя Господа Ісуса Христа, здавалось, що безцінне тіло Його не було, як слід, приготоване для похорону, бо з похороном поспішали з огляду на наступлення суботи. Опріч того, жінки дуже сумували, що не могли прийняти вони участи в звичаї в юдеїв помазання миром тіла покійника. Тому, перебувши суботу, як велів закон, в спокої, жони вже на світанку першого по суботі дня, тобто в нашу тепер неділю, поспішили з миром до гробу, щоб виконати останній обов'язок любові й пошани до улюбленого Учителя. Звідсіля й повстала назва цих жон "мироносицями". На чолі їх, як згідно свідчать всі чотири євангелісти, була Марії Магдалина. Миро вона заготовила ще в п'ятницю. Марія Магдалина першою, як було ще темно, за оповіданням євангеліста Іоана, прийшла до гробу й побачила, що й камінь відвалено від гробу, і тіла Господа нема в гробі. Коли ж вона, подавши сумну вістку ученикам, що взяли Господа і не знати, де поділи Його, вернулась до гроба і плакала тут, їй першій (Мрк. XVI, 9-10) було явлення Воскреслого Господа, Якого прийняла була за садівника. "Маріє", - сказав тоді їй Христос з добре знаною Його інтонацією. І Марії Магдалина, з радісним окликом "Раввуні", тобто "Учителю", впала до ніг Господа, окликом цим відразу, без всяких сумнівів, висловивши свою віру у Воскресіння Христа (Іо. XX, 1-18).

Як оповідають інші три євангелісти, Марія Магдалина йшла не одна до гробу, а з гуртком інших жон-мироносиць. Тільки вона, що особливо сильно любила Господа, випередила, видно, в ході інших. Поки ж побігла вона до учеників сповістити, що нема тіла, перенесли кудись, - ті інші жони теж прийшли до гробу, де й почули вістку від ангелів, що Христос воскрес. Коли ж "зо страхом і радістю великою побігли сповістити учеників Його", ось Ісус "стрів їх і сказав: радуйтесь. Вони ж, підійшовши, кинулись Йому в ноги і поклонились Йому" (Мт. XXVIII, 8-9). Це було друге явлення Воскреслого Христа жонам-мироносицям; з ними була тепер знову і Марія Магдалина.

Так на підставі євангельського оповідання стверджуються два важливі факти. Перший. Господь Ісус Христос зволив явитися по Воскресінні Своїому жінкам першим. Це було нагородою жонам-мироносицям за їхню відданість, любов до Спасителя й тугу глибоку, проявлені ними в часі страждань і смерти Його. Отці Церкви в цьому вбачають також прощення жіноцтву гріха, довершеного праматір'ю Євою в раю, коли вона перша не встояла перед спокусами диявола й порушила заповідь Божу про неспоживання плодів від дерева пізнання добра і зла. Кара жінці була тоді: "Від чоловіка залежність твої, і він над тобою панувати буде" (Буття III, 15). Тепер Господь повертає їй рівність з чоловіком, як стверджується й Апостолом: "Нема чоловіка, ані жінки, бо ви всі одно во Христі Ісусі" (Гал. III, 28).

Другий факт. Жони-мироносиці не знали хитань і сумнівів, не переживали невіри у Воскресіння Христа, раз тільки почули від ангелів вістку про Воскресіння Його і побачили перед собою Самого Господа. І тому Господь не потребував переконувати їх, як учеників, змислово, не казав їм: "Гляньте на руки Мої й на ноги Мої; це Я Сам; доторкнітеся до Мене і розглядіть, бо дух тіла і костей не має; як бачите, Я маю" (Лк. XXIV, 39). Жінкам же Господь каже лише: "Радуйтеся!" Або: "Маріє!" І цього досить була для їх віри. Бо вони серцем, почуттям, палаючою любов'ю сприймали вістку про Воскресіння Господа, а не критичним розумом

холодним. І тому вони стали тими, що перші провістили про Воскресіння Христове ученикам.

Також і в дальшій історії християнства, яке вимагає найперше віри й почуття любови, жіноцтво відіграло й відіграє велику ролю, бере діяльну участь в різних ділянках, зокрема ж в харитативній ділянці життя Христової Церкви, наслідуючи перших християнок, святих жон-мироносиць.

Св. Євангелісти, оповідаючи про Воскресіння Христа і явлення Його по Воскресінні жінкам-мироносицям першим, не називають в числі тих жінок Пречисту Мати Господа Ісуса Христа і мовчать про явлення Його Воскресшого Пресвятій Діві Марії. Але церковне передання з перших віків християнства заховує віру в те, що Христос по Воскресінні першій явився Пречистій Своїй Матері, як про це говориться в Синаксарії на день св. Пасхи. В Св. Євангелії взагалі дуже мало є оповідань про Божу Матір, що так відповідає глибокій покорі "Раби Господньої", як назвала себе Пресвята Діва (Лк. І, 38). В оповіданні ж про Воскресіння Христа і явлення Його замовчання євангелистами явлення Його Пречистій Матері могло мати своїм мотивом і те, щоб не дати ворогам християнства аргументу, що, мовляв, про воскресіння свідчить мати воскреслого, а чи ж можна давати силу свідоцтву матері? Не треба забувати, що вістці про Воскресіння Господа з уст жон-мироносиць не вірили спочатку навіть Апостоли: "І здавались їм слова їх (жінок) неправдою, і вони не повірили їм" (Лк. XXIV, 11). Екзегети Св. Євангелії, у євангеліста Матфея, прикровенно, під ім'ям "другої Марії", Матір Господа Ісуса Христа: "Була ж тут Марії Магдалина й друга Марії, і сиділи навпроти гроба" (Мт. XXVII, 61). "Після ж вечора суботи, як почало світати у перший день по суботі, прийшла Марії Магдалина й друга Марії поглянути на гріб... Як же йшли вони сповістити учеників Його, ось Ісус стрів їх і сказав: радуйтесь! Вони ж, підійшовши, кинулись Йому в ноги і поклонились Йому" (Мт. XXVIII, 1, 9).

І. Ф. Власовський
від "Живе Слово" (Українська Православна Церква в С.Ш.А. Науково-Богословський Інститут, 1960)

ЗНЯТТЯ З ХРЕСТА

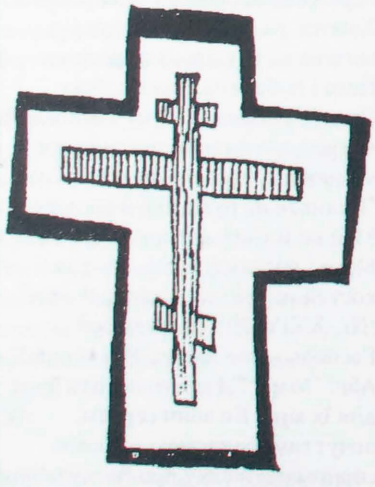

Що в тілі? - тлін.
Зогниє хрест і проржавіють цвяхи
І за століття хтось з руїн
Добуде тріску з плахи,
Де кров свою пролив Христос.
Знайдуться - на сумління
Візьме гріха з нащадків хтось
Й закидає камінням
Вінок терновий і хреста
(За хліб і кусень сала),
А ми промимрим суєта
Суєт в житті настала.
І хоч руки не прикладем,
Щоб знов Його розп'яти,
Та у хліву своїм едем
Сотворим. Будем жерти, спати
Й помиями поїти плід
(Мовляв, щоб діти жили).
Або ж це кров?
Це глід ...
Амінь.
І, Господи, помилуй!

*Вірш написав **Зиновій Михайлович.** Народився 1929 р. в с. Витвиці Долинського району на Станиславівщині (нині Івано-Франківська обл.) в селянській сімї, що походила із збіднілої шляхти. Під час арештів і депортацій свідомого населення Галичини, Красівський неодноразово тікав, був ловлений, нещадно битий, і знову тікав. Був засуджений до пятьох років таборів та до пожиттевого заслання. Після викриття організації Український Національний Фронт, засуджений до сімнадцятьох років: п'ять - вязниці, сім - таборів суворого режиму та п'ять заслання. За писання віршів запроторений до психіятричної лікарні. Звільнений і знов заарештований і без суду спрямований добуваи решту вироку. За останніми відомостями, вже повернувся на Україну.*

Reflections on Life in a Ukrainian Orphanage

This inspiring article was written by a young man whose life was changed by spending time with orphans in Ukraine. As he points out with simple eloquence straight from the heart, while Ukrainians and non-Ukrainians around the world are working dilligently and generously to help the orphans, there is always more to be done in the wake of the tragedy that shook Ukraine in April 1986.

By John Hogg

It's one thing to know. It's another thing to see and experience. Growing up in North America, we're all used to hearing about people around the world who need our help. Our mothers tell us to eat all our vegetables, because there are starving children in Africa who can't get anything to eat. On TV, we see infomercials telling us about children around the world who need our help. Hearing this so frequently, we learn to ignore it and tune it out. Yes, we all know that these problems exist, but we only know it mentally. Only having this mental knowledge, we cannot really understand the problem. To understand, we need to see it. We need to experience it. I would like to share my experiences, in the hope that those reading this will render these precious and wonderful children who are in need of our help a little more real.

First, I would like to give a little background. My name is John Hogg, and I'm a 23-year-old college graduate with a degree in Russian and Spanish. After graduating, I spent three months living and working with the children in the Znamyanka orphanage in central Ukraine, and returned at the end of October 2007. It was one of the most amazing and eye-opening experiences of my life. However, before talking about that experience, I should probably start at the beginning. You might be wondering what got a college-aged American interested in working with children and orphanages in Eastern Europe. For me, the interest is personal. In 2002, my parents adopted two wonderful girls, Marina and Vera, from near the Black Sea. I was blessed to be able to go with my mother to bring Vera back home, and got to see what her orphanage life was like. Seeing the orphanage, and also getting to know my new sisters, I began to care about an issue that I had never really thought about before. Then, in 2006, I heard about the work that the Ukrainian Orthodox Church does with CCRDF (Children of Chornobyl Relief & Development Fund) in visiting orphanages in Ukraine, and thought it sounded like a wonderful way to combine an interest in orphanage work with my Orthodox Christian faith. I applied for the trip, and soon found myself as the only non-Ukrainian going with the Church to visit the Zaluchya Children's Home in Western Ukraine. When we arrived, the need was immediately obvious and a little overwhelming. We made good progress while we were there, but it became clear that two weeks was not nearly enough with those precious kids. So, I began to make plans to go

back again. In the fall of 2006, working together with CCRDF and with the blessing of the Orthodox Church, I returned to Ukraine, this time to the orphanage in Znamyanka, to begin more extended work with the children.

The orphanage at Znamyanka is home to about 120 children, from ages 4 to 25, almost all of whom have very serious disabilities, both mental and physical. From the very beginning of my time living there, I was impressed both by how much the people who worked at the orphanage cared, and also by how much there was that needed to be done. Every day, it seemed as if there was more that we wanted to do than we were able to get done, and so I had to learn to be content with doing what I could, and trying not to feel bad about what I wasn't able to accomplish. My days were

divided into several sections, so that I would have chance to work with all the children with different disabilities.

Most mornings were spent working with the orphanage's physical therapist, Tetyana Mikolaevna - performing basic physical therapy for the children. Although I have no background in physical therapy, I quickly discovered that what is needed more than special training is consistent individual attention and patience. Every morning, we brought the children, some in wheelchairs and others who were bedridden, to the physical therapy room. There we spent a few hours helping them learn to use their arms and legs better, giving them massages and different physical exercises to practice. After lunch and nap time, I entertained the children with various activities. This involved reading to them, working on puzzles, and simply spending time hanging out with the kids and getting to know them.

During those three months, many things happened, both sad and joyful, and I was blessed to witness numerous positive results and changes. I'd like to highlight a few of my most important impressions from that time.

While living and working at the orphanage, I witnessed Marina, a little girl with Downs Syndrome, learn to walk, and even run. Once given individualized attention, she tried very hard to learn and truly thrived. Love really made a big difference for her, and you could see it in her laughs and smiles. Another little girl who grew very dear to my heart, Nastenka, also made great strides. When I arrived at the orphanage in August, she was completely bed-ridden and barely moved at all, apart from lifting her head. I felt that perhaps she didn't try very hard because she was lonely, and desparately needed a reason to try. Once she began to receive consistent attention, she got much better at moving her arms and her legs, kicking them around and laughing and smiling the whole time. She can now sit up with assistance, and her arms, legs, and stomach muscles are getting stronger all the time. I believe that, in time, she could learn to ride in a wheelchair. Who knows? Although it seems unlikely, maybe, by God's grace, she could even walk someday? Marina and Nastenka are only two examples of the progress that can be achieved with individualized attention and patience, but there are many other examples. More than anything, it was easiest to notice the results when hearing the squeals of laughter and seeing the smiles on the children everyday.

I would also like to share with you some of the sadder, more difficult times. More than anything, it was difficult to see kids not getting as much attention as they needed in order to thrive and grow into their full potential. The orphanage director and the staff were all wonderful and caring (I can't emphasize that enough!), but financially, the orphanage simply cannot afford to hire enough staff. Each nanny at the orphanage has 16 to 18 children in her care, and so she physically cannot give each child an optimum level of care. Too often, they have time only to ensure that the kids are clean and fed. There is one physical therapist on staff, a musician, and a few people who work in smaller groups with the kids. All of that is wonderful, and they are getting good results, but there need to be a lot more of them. While I was there, I saw that there was always a choice to make - which kids are going to get the attention they need, and which are not? When I left, it was really hard, because I knew that a lot of the kids would not receive the same amount of attention after I was gone. For example, Nastenka, who blossomed so much with love and attention, also grew very used to it. Although she had been lonely her whole life, laying there in her bed, it was only after I began to take her every day that she started to cry from loneliness on the days that I was not able to take her.

Overall, it was difficult to face how much work still needs to be done. Getting involved with an Orthodox young adult group ("The Way of the Fathers"), I met some students who are part of an Orthodox volunteer group called Zhyty Zavtra (www.donor.org.ua) for people who visit children's cancer wards, which is another important part of CCRDF's work. I went with them to visit the kids in one of the local cancer wards on a Sunday, and got to meet some of the kids and their mothers. As I found out more about the group, it was wonderful to see how much they were doing to help these children, but heartbreaking to find out how much still needed to be done. In the weeks since I left , six children have died from cancer, many of whom would probably have lived if they had had access to treatments and drugs that are easily available in North America. Reading what the volunteers wrote about the families struggling with the deaths of their only children, it was hard to imagine, and at the same time, it made me realize how much work there still is to be done, and how we cannot stop until the problem is fixed. Progress is good, but we need to make sure that it reaches everyone.

What can people do to help all of these children? Before doing anything else, take a moment and pray for the kids, and for all the people who work with them and help them. Then, consider helping out financially. Progress is being made at the orphanages, but there's still a long way to go, and many essential things are simply out-

CONTINUED ON PAGE 18

ЧОРНОБИЛЬСЬКА МАДОННА

THE CHORNOBYL MADONNA

Чорнобильська Мадонна - *робота маляра-графіка Марусі Юрків-Яроцької з Австралії. В цій Божій Матері з почорнілим від радіяції обличчям скривається символ трагедії Чорнобильської катастрофи, котра відбилася і в майбутньому відбиватимися на всіх українських поколіннях. Символ атомової радіяції, що отруїла здоров'я України, знаходиться на рамені Божої Матері котра символізує цілу Україну. Символи радіяції в авреолії Ісуса Христа вказують на майбутні шкідливі відбитки на здоров'ю молодого покоління України. Тризуби по низу ризів Божої Матері символізують могили тих перших українців, котрі померли в наслідок цієї жахливої атомової катастрофи.* ***Світ немає права забувати Чорнобильську Трагедію.***

The Chornobyl Madonna, *created by Melbourne architect Ms. Maru Jarockyj, is a graphic symbol of a long-suffering Ukraine. The face of the Madonna, darkened by the radiation outfall from Chornobyl, symbolises the tragedy of this horrendous catastrophe which has affected the present day generation of Ukraine and will continue to mortally affect all future generations. The serene Madonna, with the radioactive symbol on her right shoulder, represents Ukraine, a nation forsaken by the world in her hour of need. The pleading infant, his halo tainted by radioactivity, embodies all the children of Ukraine for whom the invisible shadows of radioactive pollution will bring only suffering and almost-certain death. The line of tridents (tryzuby) found at the base of the Madonna's robes are symbolic tributes to those first Ukrainians who lost their lives in the immediate aftermath of the Chornobyl nuclear explosion.* ***The world must never forget the tragedy of Chornobyl.***

side the scope of their budgets. Some kids need special medicines or special nutritional food that is very expensive by Ukrainian standards. Also, with more funding, we could hire more people to work at the orphanages, so that the kids could get the attention they need to develop to their full potential. Try to talk to other people about it to, to get as many people as possible involved in making a difference in the lives of these children.

Also, for the children in hospitals, whether cancer wards or neonatal hospitals, consider donating supplies or money towards supplies so that the kids can receive better treatment. It's hard enough for any parents to lose their child, but it's much harder when the death was preventable. If we work together, with God's help, we can help put an end to preventable deaths from treatable conditions.

Finally, if it is possible for your family, consider adoption. If you have the calling in your heart and the ability to provide a home for even one child, please think about it. This is the biggest way you could make a difference for the children, by helping to provide homes for them, one by one. As a result of the social upheaval and high mortality rate in Ukraine, there are literally tens of thousands of adoptable Ukrainian children living in institutions around the country. Without homes, the statistics are grim. Over a tenth of them will likely commit suicide, and over half of the girls will be forced into prostitution. The average life span for these children is under 30. We do not have to accept this as a given, and if we work together, we can help to put a stop to this. So please, at least consider and look into giving a child a forever family, or if you can't do that, consider financial support of a family who can adopt.

As I said at the beginning, it's one thing to know something from hearing about it, but it's another to see and experience it. Although not everyone can actually experience what it's like to live with these precious children, I hope that reading about some of this will help to bridge that gap a little, and bring the knowledge from the head to the heart, so we can begin to realize both the magnitude of the issue, and also, how easy it is to make a difference, even if only in the life of one child.

http://www.childrenofchornobyl.org/site/top-stories/Life-in-orphanage-by-Hogg/index

Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи

Центр соціально-психологічної реабілітації населення то його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Центри соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи (далі - Центри) були створеними впродовж 1994-2000 рр. МНС за підтримки Програми ЮНЕСКО-Чорнобиль та Чорнобильської Програми ООН (Київська область - мм. Бородянка, Боярка, Іванків, Славутич; Житомирська область - м. Коростень).

В Центрах працюють психологи, соціологи, соціальні педагоги, соціальні працівники, фахівці із зв'язків з громадськістю.

Головними завданнями Центрів є:

- соціально-психологічна допомога населенню, постраждалому внаслідок Чорнобильської катастрофи;

- інформаційно-аналітична та просвітницька діяльність;

- методична підтримка діяльності соціальних служб громадських організацій та об'єднань у межах компетенції Центру;

- сприяння розвитку місцевих громад та соціально-економічному відродженню постраждалих регіонів;

- екстрена психологічна допомога населенню, постраждалому внаслідок стихійного лиха, техногенних катастроф, за окремим рішенням МНС та облдержадміністрацій.

Для надання соціально-психологічної допомога населенню, постраждалому внаслідок Чорнобильської катастрофи, застосовуються різні форми роботи, а саме: індивідуальне консультування дітей, підлітків, дорослих з різних соціальних та психологічних проблем; психодіагностика; психотерапевтичні та колекційні групові заняття; тренінги; лекційно-семінарські заняття тощо.

Індивідуальна робота і психологічні консультування проводяться для всіх верств населення згідно запиту.

Групова робота в усіх Центрах проводиться згідно інформаційних, розвиваючих, корекційних, терапевтичних, профілактичних програм і сприяє поліпшенню розвитку, самовираження, самопізнання, активації та нормалізації внутрішнього потенціалу особистості, самореалізації, внутрішніх можливостей дітей, підлітків та дорослих.

Робота в групі сприяє забезпеченню психологічною підтримкою інвалідів, одиноких людей похилого віку, людей, що перенесли психологічну травму. Крім того, форма групової роботи дозволяє об'єднати різновікові категорії населення, які мають спільні інтереси, уподобання, смаки.

Інформаційно-аналітична та просвітницька діяльність Центрів спрямована на виявлення головних проблемних питань щодо загальної екологічної ситуації у регіоні, соціально-економічних процесів, а також потреби в інформуванні населення щодо безпечного проживання на радіоактивно забруднених територіях. Пріоритетом досліджень Центрів є "чорнобильська" проблематика: ставлення населення до різних проблем, рівень обізнаності, психологічні, соціальні та екологічні аспекти життя у регіонах.

При кожному Центрі діють інформаційно-аналітичні служби, які виконують функції соціального та соціально-психологічного моніторингу громадської думки та займаються розробкою і розповсюдженням інформаційних матеріалів з чорнобильської проблематики.

Інформування населення проводиться шляхом лекцій, семінарів, просвітницьких зустрічей із залученням лікарів, педагогів та інших спеціалістів соціальної сфери, розповсюджуються інформаційні буклети, листки, бюлетені та інші видання.

Інформування громадськості здійснюється також за допомогою сайтів Києво-Святошинського (www.cspr.info) та Іванківського центрів (www.ivankiv.cspr.info).

Впровадження таких технологій дає змогу розширяти свою діяльність у сфері інформування населення з питань подолання соціально-психологічних наслідків аварії на ЧАЕС, пропагування безпечного проживання та здорового способу життя, а також вивчати запит громади. Працівниками Центрів проводяться соціологічні опитування населення з метою вивчення соціально-психологічного стану громади, поліпшення комунікативного зв'язку між населенням та органами місцевого самоврядування та з інших проблемних питань місцевих громад. Фахівцями Центрів регулярно надається методична допомога педагогам і психологам дошкільних навчальних заходів, шкіл міста, філіям вищих навчальних закладів, працівникам міського виконавчого комітету з різноманітних питань роботи з різними категоріями населення. Досвід роботи Центрів відображається у методичних розробках цікьових профілактичних та реабілітаційних програм.

Одним із нових напрямків діяльності Центрів є програма сприяння розвитку місцевих громад та соціально-економічному відродженню постраждалих регіонів, яка реалізується за підтримки Чорнобильської Програми Відродження та Розвитку ПРООН. За Програмою Центрами надається допомога 27 сільським громадам у десяти районах Чернігівської, Житомирської та Київської областей у населених пунктах, розташованих на забруднених територіях та у місцях компактного проживання переселенців.

Адреса цієї сторінки:
http:www.mns.gov.ua/content/chornobyl_cspr.html
2009 <МНС України>

Писанки

Виводить мама дивним писачком
По білому яйці воскові взори.
Мандрує писанка по мисочках
Із цибулиним золотим узваром,
З настоями на травах і корі,
На веснянім і на осіннім зіллі -
І писанка оранжево горить
У філігранним сплеті ліній.
То вже вона як дивовижний світ,
То вже дзвенить як згусток сонця,
Буяють буйно квіти у росі,
Олені бродять в березневім соці.
І стилізовані сплітаються сади
У маєві густих обрамлень,
Мереживом найтоншим мерехтить
Геометричний космацький орнамент.

...І я поплив у світ дитячих мрій,
На білі колискові оболоні:
Котились писанками із гори
Ясні сонця у мамині долоні..

Ігор Калинець

MAKING EASTER EGGS
William Kurelek

Великодня Посяята Доні

Повторення ясне мого єства -
У ліпшім розумінні цього слова,
Хай буде кожна у житті верства
Тобі легка і радісна і нова!
Хай крил твоїх, розправлених увись,
Ніяка хмара в леті не заслоне,
Не випростовуйсь дуже, і не гнись
Занадто низько, у своїм поклоні.
Будь щедра вміру, любляча без мір,
І кволому завжди вступи дорогу,
І, навіть не розважуючи, вір
У Воскресіння Господа Святого.

Бо ж Він один - суддя нам і пророк,
Коли ми любим нашу Україну,
І кожен рух Його, і кожен крок
Тремтить у нашім серці без упину.
- Христос Воскрес, - хай вимовлять уста,
Без примусу чийогось і підказу -
І ти відчуєш і побачиш зразу
Ясне життя у образі Христа.
Я ж відповім: «Воістину Воскрес!»
І де б не був я - ти мене почуєш,
І великоднє сонце із небес
Тебе, за мене, тепло поцілує.

Михайло Ситник

On Easter

Helen Keller

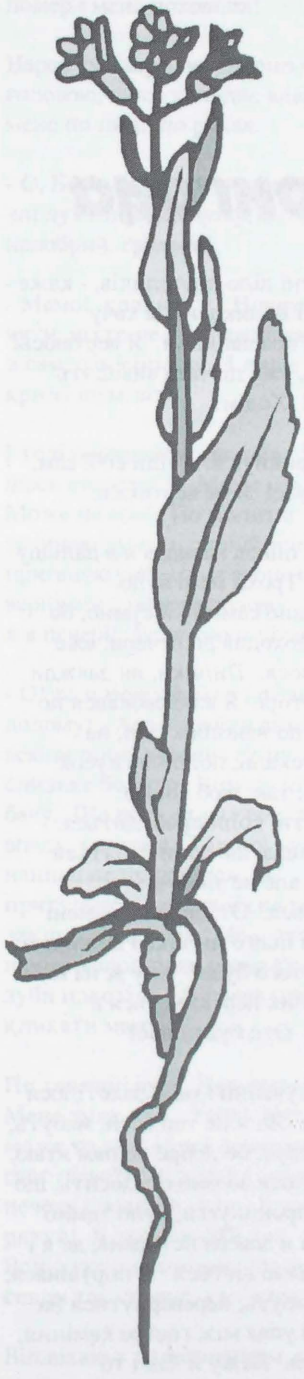

Teach it again to us, O living God! Teach us to renew ourselves, O Jesus, Who wept bitter tears in Gethsemane.

Help us to forget the long way of pain and strife we have come, each of us dragging a cross to some Calvary in our hearts. Help us to forget the hours of utter darkness when we have lost the way. Help us to forget our hates, fears and the bitter thoughts that divide us.

Help us to remember the upclimbing will that is a staff unto our feet. Nourish in us every tiny impulse to help each other. Give us more love, more compassion, more sincerity one to another.

Help us to appreciate the present moment and to search out its advantages that we may be glad for the todays of life, leaving the tomorrows in Thy Hand.

Steady us to do our full stint of work. Help us to rise each day with new sympathies, new thoughts of unity and joy.

Great need have we, this year of all years, to seek the garden where Thou, O Risen Lord, shalt lay on each heart Thy healing Hand.

Give to those who feel downtrodden and neglected the spirit to look up to the sun, to feel its warmth and to appreciate its bright rays. Let them see rainbows in the murky pools, and help them to feel that they are not alone, that Thou from Thy Heavenly Home are watching over them.

Let us be thankful for the resurrection season which revives in us the faith that this curcumscribed world in which we live, with its partial visions and unfulfilled dreams its wearisome struggles and frustrations, is not all there is to life. There is so much to live for! There is the courageous, useful and unselfish life.

There is much to strive for - to make our cities clean and pleasant, to keep our children healthy, and teach them the honour of work that is worthy of the finest manhood and womanhood, to eradicate from all the fountains of our national life everything that is corrupt. When these commandments of life are kept, there will be resurrection in our souls and in our nation, and our days of tribulation will not have been in vain.

Well may the earth rejoice, lift her head and turn her face to the sun! The sun! The sun that mounts the heavens and makes all things new again!

For Our Children
Нашим Дітям

Костикова Великодня пригода

Костик розповідає свою пригоду:

- Коли я був ще малим хлопчиком, от, щойно зачинав до школи ходити, я жив з родичами в горах Наша сусідка, старенька бабуся, розповідала нам часто байки і такі народні повір'я, що вона знала їх ще з дому, з України. Якось під Великдень вона нам, дітям, сказала таке:

- Те собі запам'ятайте, дітки, що свячену пасочку не слід розкидати по всім усюдам, бо в ній є велика сила. У нас, там, на Україні, кажуть, що як мишка поїсть окрушок із свяченої пасочки, то вона стане лиликом. От що! Тому на Великдень, після обіду, старанно збирають усі окрушки й кидають їх у піч, щоб згоріли.

Це оповідання бабусі дуже мене зворушило. А чому?

- Бо у нашій кімнаті жила маленька мишка, моя любимка. Буває, коли в кімнаті нема нікого, вона вилізе з нори. Тоді я легенько, щоб її не сполохати, кину їй кусочок хліба, чи цукру і вона їсть, не боїться мене. Не раз у кімнаті ставили пастку, щоб її зловити. А я, бувало, потайком встромлю ножик у пастку та й вона западе. Потім усі дивуються, яким чудом мишка втекла. Я знав і мовчав, бо мені дуже жаль було мишки. І сьогодні подумав: А що буде, як вона поїсть пасочки і стане лиликом?

***

На Великдень, повернувшись із церкви, ми поділилися свяченим яєчком, пообідали. Після їди я старанно позбирав усі окрушки і кинув у піч. Впродовж дня думка про мишку і лиликів не покидала мене. Вкінці мені прийшло щось нове до голови: Якщо мишка може стати лиликом, та й лилик, поївши свяченої пасочки, може назад стати мишкою! І я захотів спробувати. Тоді я вже знав дещо про лиликів. Недалеко в горах була така печера, мов який вузький темний коридор у середині гори. Ми, хлопчики, не раз туди ходили і приглядалися лиликам, як вони висіли там, під стелею, зачеплені задніми ніжками об каміння, головою вниз і вдень спали. Вони були дуже негарні, я не любив їх і трохи боявся.

От, я постановив піти до печери. Закликав свого приятеля Осипка, розказав, що й як я задумав і ми пішли разом туди. Я з кусником паски. В половині дороги Осипко нагло пристанув і не заходів дальше йти.

- Яке мені діло до лиликів, - каже - сьогодні Великдень, я хочу гратися крашанками. Я вертаюсь! О, чуєш, уже дівчата виводять гагілки! Ходім!

- Ні! - крикнув я. - Йди собі сам, ти боягузе! Я не вертаюсь.

Тоді він пішов назад, а я в дальшу дорогу. Трохи мені було моторошно самому й сумно, бо коли я доходив до печери, вже смеркалося. Лилики, як завжди висіли угорі. Я викарабкався по камінні до найближчого, на виступі скали, положив кусок пасочки, так, щоб він міг досягнути, коли пробудиться. Тоді, я знав, що вони будяться увечорі, але не знав чим живляться. От, сів я на камені напроти цього лилика і дожидаю - що то з того буде? Ану ж на моїх очах лилик перекинеться в мишку? Ото буде диво!

Я був змучений і мені захотілося дрімати. Як я не тер очей, мабуть, таки заснув, бо добре не пам'ятаю, що скоїлося зо мною. Досить, що коли я прокинувся, було темно кругом і я зовсім не тямив, де я і що зо мною діється. Я порушився, хотів, мабуть, перевернутися на бік, та й упав між гостре каміння, потовкся. Лежу я так і то розплющую, то замикаю очі,

нічого не бачу. Всюди вогке, гостре каміння. І майнула думка страшна:

- Я в могилі! Це певно я вже помер і мене поховали!

Нараз чую шум, наче крил над головою, щось холодне вдаряє мене по лиці, по руках.

- О, Боже! Це вже певно прийшли злі духи по мою душу, бо я був недобрий, грішний.

- Мамо! крикнув я. Нічого не чути, ніхто не відзивається. Отож я сам, самісінький. І лише зловіщі крила шумлять.

І тоді починаю молитися. Чейже щось станеться. Може очуняю? Може це сон? По молитві зачинаю думати спокійніше і пригадую собі, що я вчора не вернувся з печери додому. Так, це я в печері! То лилики літають.

- О! то я можу вийти і піти додому! - Хочу знайти вихід, але всюди лише кам'яна стіна, а долом слизьке болото. Виходу ніяк не бачу. Що поступлю крок, то впаду, вдарюся. Так мої зусилля наніщо не придалися. Я притулився до вогкої скали і так закляк, задеревів. Мені ставало щораз холодніше, мною трясло, зуби цокотіли. Я почав плакати, кликати маму.

По хвилині чую: Чап-чап-чап.... Мене зняв жах. Хтось іде! А може то лис, може вовк має тут своє лігво? От, зараз ускочить у печеру і роздере мене. Ісусе, рятуй! Я запер у собі дух. Вслухуюся і помічаю, що то вода із скали так скапує: кап-кап....

Віддихаю з полегшенням, але страх таки не покидає мене. Скорчую своє тіло і тулюся до скали. О, чути щось повзе, а може то гадюка?

Нараз мені здається, що чую людські голоси. Тремчу цілим тілом: А що як це якісь бандити? Що вони зроблять зі мною? Напевно вб'ють!

Слухаю напружено і чую вже виразно, що голоси наближаються. Хтось каже: То тут! - Боже Боже; - молюся. - Це вже моя смерть! І от хтось кличе: - Костю, Костику! Озовися, то ми!

- Ах, це голос моєї мами! Це моя матуся шукає мене! - Хочу відізватися, крикнути: Я тут!... не можу, не можу, не маю голосу, чомусь охрип. Хочу встати, бігти, не годен. І в цій хвилині бачу світло, людей, тата, маму, а на переді мій друг, Осипко, який їх привів. З криком припала мама до мене:

- Костю! Моя дитино! Ох, слава Богу, знайшли!

А тато: - Щастя, що живий і здоровий. Але, який же він замурзаний і покривавлений! Що це таке, сину? Хто тебе скривдив?

Коли я вже міг говорити, я розказав їм, що я тут у печері пережив.

На другий день я був хворий, мама положила мене в ліжко. В кімнати було тихо і моя мишка вийшла привітати мене.

Такий-то був мій Великдень!

Олена Цегельська

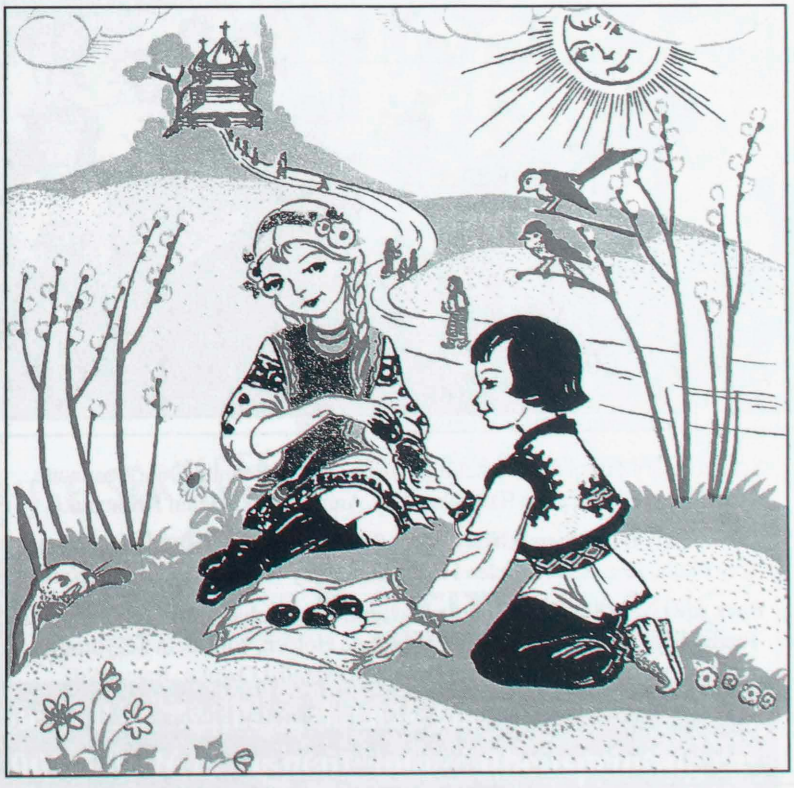

UWAC, Kniahynia Olha Branch, Edmonton AB

Seated: Mary Popowich, Rosalie Ewasiuk, Karen Peniuk, Dobr. Jeannette and Rev. Fr. Nicholas Rauliuk, Mary Ann Euchuk, Helen Klimchuk

1st row: Jenny Budy, Sonia Gilday, Mary Polway, Rose Chornouk, Helen Repka, Kay Pitula, Jean Rudko, Helen Franchuk, Shirley Wozimirsky, Mary Rozak

Back row: Vera Tkaczuk, Sophie Pawliuk, Eva Scobie, Irene Topolnitsky, Frances Tarnowetz, Marie Magega, Marie Holden, Elizabeth Maybroda, Mary Ann Palamarek, Agnes Hodinski, Natalka Ozipko, Joyce Wilk

Missing: Dobr. Betty Sawchenko (1st VP), Dorothy Stachiak (2nd VP), Mary Pultzat (Rec. Sec.)

ANNUAL REPORT

The UWAC Kniahynia Olha Branch in Edmonton annualy present their activity reports for the previous year.

The annual meeting was held on December 7, 2009 in St. Michael's Church Auditorium. The meeting was opened with a prayer led by Rev. Fr. Nicholas Rauliuk, followed by a moment of silence to commemorate all of our deceased members. This year we lost a very dear member, dobrodijka Maria Wasyliw.

The executive along with committee members presented short reports of their volunteer work during 2009. The president's report was very extensive as she was involved in many projects as well as attending Church Board meetings, Provincial UWAC executive meetings, 50th anniversary parish committee meetings, as well as conducting the SOUZ meetings, etc. She took part in the Holodomor book "Enough" project, which was organized by the UWAC Provincial Executive of Alberta. Books were provided to every Public school. Our president organized the St. Nicholas concert and Mother's Day concert.

The financial report was prestented - both income and expenses. Our main fundraising events are two bazaars organized by the bazaar committee - they make and sell crafts, perohy, holubtsi, baking, etc. During the bazaar a meal of perohy, holubtsi and sausage are served.

The cook and cook's helpers are busy all year providing meals for funerals, weddings, Malanka, Fall Ball, Puschenia, Chram, Epiphany supper, and Easter Sviachene.

Members of the Benevolent Committee deliver flowers, baskets of fruit, get well cards and Easter baskets of

blessed food to shut-ins and those who are ill in hospitals.

The Promin representative submits articles to Promin about deceased members, those who celebrate their 80th birthdays, and Member Recognition Day where honour 25 and 50 year Souz members. As well, the representative send the annual report and subscriptions to Promin.
Our Branch provides coffee and snacks for Fellowship every Sunday after the Liturgy. At Christmas we donate to the homeless and the needy. Our members help at a Nursing Home by transporting residents to the chapel for Church Service.

Every year we donate to the Sokil project in Ukraine, and the project LOVE in Ukraine. This past year we made a donation to the Ukrainian Bilingual Language school. We also helped seven children financially who attended Camp-Bar-V-Nok. Eight of our members attended the annual Northwest conference, which was held this year at Two Hills, Alberta. During Great Lent prior to Easter our women hold a special commemoration of our deceased members and our mothers with a Panachyda followed by lunch. Each woman wears a hat or scarf on their head as our mothers wore to every Church service.

Our executive for 2010 is:

Past president - *Dorothy Stachniak*

President - *Mary Ann Euchuk*

First Vice-President - *Dorothy Stachniak*

Second Vice-president - *Mary Ann Palamarek*

Recording Secretary - *Mary Paltzat*

Treasurer - *Karen Feniuk*

Vice Treasurer - *Helen Klimchuk*

Financial Review Committee - *Rose Wowk, Rose Shriber, Marie Holden, Frances Tarnowetz*

After the conclusion of our meeting we were treaed to a dinner of Chinese food or pizza.

The UWAC Kniahynia Olha Branch is donating $25.00 to the Promin Press Fund. As well Fiona Tarnowetz is donating $25.00.

Submitted by Fiona Tarnowetz
Promin Convenor

ХРИСТОС ВОСКРЕС! CHRIST IS RISEN!

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Public association „Christian Ukraine"
79493
Ukraine, Lviv-Rudno www.hrystmajdan.lviv.ua
Centralna street, 3 e-mail: hrystmajdan@ukr.net

ПРОЕКТ «ЗБЕРЕЖІМО МАЙБУТНЄ»
Громадське об'єднання «Християнська Україна»

Коротко про проект

Проект «Збережімо майбутнє» - довгостроковий проект, метою якого є задоволення дозвілля дітей та молоді шляхом планомірної праці з дітьми на засадах пропагування духовно-моральних цінностей та здорового способу життя.

В основу проекту покладена методика виховання підростаючого покоління геніального педагога святого Івана Боско та виховні засади видатних українських педагогів, таких як Г.Ващенко та ін..

Виконавцями проекту є **аніматори.** Аніматор (лат. «anima» - душа), той, хто дарує душу дітям і молоді. Той, хто цікавиться їхнім життям, проблемами та досягненнями, намагається пізнати їх спосіб мислення, цінності. Він допомагає знайти сенс життя, виступаючи як партнер, друг, брат. Це – особливе Боже покликання. Його завдання – виховати добрих християн та чесних громадян. Тому кожен аніматор повинен жити духовним життям, бути радісним, бо головне в аніматорові – любов до Бога і дітей.

На даний час реалізується перший етап проекту – програма «Молодь – для молоді», мета якої – **організувати аніматорський рух на території України.**

Партнери проекту: монарший чин оо.Салезіян, Молодіжна комісія Львівської Архиєпархії, Церква св. Ап.Петра і Павла м.Дрогобича (оо.Василіяни), відділ соціальних служб Дрогобицької міської ради, Центр творчості для дітей та юнацтва Галичини, спонсори та меценати. Надіємось і на Вашу підтримку.

Що зроблено?

В лютому 2009 року був проведений семінар-практикум «Молодь - для молоді» в якому було залучено близько 200 молодих людей Львова для навчання аніматорству.

Весною 2009 року, на базі Лапаївської середньої школи (біля Львова) організовано Школу аніматора, яка на даний час підготувала декілька виїзних груп аніматорів для праці з дітьми в сільських районах.

В березні 2009 року – створено спільноту аніматорів в м. Дрогобичі, які працюють з дітьми при церкві св.Ап.Петра і Павла; з неповносправними дітьми та молоддю відділу соціальних служб; дітьми сиротинця і на даний час розпочали співпрацю з ЗОШ №4 м.Дрогобича.

Що плануємо робити?

Школа аніматора у м.Львові планує виїзди підготовлених груп аніматорів для праці з дітьми в села Львівщини та реалізацію внутрішньої програми Школи.

Спільнота аніматорів в м.Дрогобичі планує розгорнути свою діяльність на території Самбірсько-Дрогобицької Єпархії і таким чином залучити до аніматорського руху молодь Самбірського та Дрогобицького районів, шляхом організації Школи аніматора в м.Дрогобичі. Також планує провести п'ятиденний табір «Веселі канікули» для дітей об'єднаних парафій сіл Ганнівці, Куритів та Пукашівці Галицького р-ну, Івано-Франківської області (парох о.Володимир Нейлюк); розпочати духовно-розважальні просвітницькі програми в дошкільних закладах (садочках) міста; крім ЗОШ №4 провести такі ж заходи в інших школах Дрогобича.

Унікальність проекту полягає в тому, що в програмах беруть участь діти різних конфесій, оскільки програми побудовані виключно на відкритті любові Бога до людей, на духовних та моральних цінностях нашого народу. Водночас у такій праці об'єднуються зусилля Держави і Церкви. Проект «Збережімо майбутнє» є своєрідним містком, який поєднує і гармонізує в дитині духовне та матеріальне начала.

Що є найбільш необхідним, щоб продовжити діяльність спільноти аніматорів в Львівській області на 2010 рік ?

1.	Ноутбук	550
2.	Принтер, ксерокс, сканер – три в одному	290
3.	Радіо-мікрофони (3 шт.)	100
4.	Звукові колонки (2 шт.)	90
5.	Нагороди для молоді віком від 14 до 18	500
6.	Нагороди для дітей віком від 4 до 13	300
7.	**Канцелярське приладдя** (маркери, кольоровий папір та ін.)	100
8.	Кошти на оплату транспорту для виїзної групи аніматорів (30 осіб) в Івано-Франківську область	150
Загальна сума		**2080 доларів США**

******Щиро вдячні за кошти, на які було придбано проектор для діяльності спільноти аніматорів м.Дрогобича. Надіємось на подальшу плідну співпрацю на славу Бога, на поміч Церкві у спасінні душ, на процвітання нашої чудової України.******

Контакти:
Тел.моб.:
+380503716803
+380673600238
e-mail: hrystmajdan@ukr.net
mdanylkiv@ukr.net
Адреса: Мирослав Данилків
вул. Центральна, 3
м. Львів-Рудно
Україна UKRAINE
79493

Кошти просимо надсилати на основний рахунок з поміткою проект «Збережімо майбутнє»,

Intermediary Bank: JP Morgan Chase Bank, New York, USA
SWIFT Code: CHASUS33
account №544702991
Details of payment: for Public association „Christian Ukraine" charity

або на рахунок 42861 в Кредитовій спілці „Будучність".

З повагою Голова ГО
«Християнська Україна»

Мирослав Данилків

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÈDÈRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 206, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (416) 762-2066 ▫ Fax: (416) 762-2077 ▫ E-mail: wfuwo@rogers.com ▫ Website: www.wfuwo.org

3 березня 2010 р.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО НОВООБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, яка діє з 1948 року, є координаційною надбудовою 27-ми українських жіночих організацій у 17-ти країнах світу, закликає Президента України Віктора Януковича продовжувати шлях розвитку демократичних процесів в Україні, а саме:

- Сприяти утвердженню української мови, як єдиної державної мови.
- Відновити на президентському сайті інформації про Голодомор – геноцид 1932-33рр. в Україні та продовжити працю у руслі світового визнання Голодомору як геноциду українського народу.
- Плекати почуття єдності, історичної нерозривності та зберігати культурну й історичну спадщину українського народу. Обстоювати тих героїв, які вели визвольні змагання за вільну демократичну Україну на території своєї батьківщини, перед Євросоюзом та іншими державами.
- Зберігати українську ідентичність та підтримувати українську пресу, видавництво, засоби масової інформації.
- Закликаємо Віктора Януковича, як Президента вільної, незалежної, самостійної держави України населення якої становить понад 46 мільйонів в Україні та 20 мільйонів в діаспорі, поважати глав провідних українських церков та шанувати національну гідність українського народу і держави України.
- Надалі проводити курс на інтеграцію України до Євросоюзу, підтримувати та нав'язувати нові зв'язки з міжнародними організаціями.
- Захищати інтереси українського народу як в Україні, так і в діаспорі.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій надіється на позитивний підхід Президента України Віктора Януковича у напрямі побудови сильної, незалежної, самостійної держави - України.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій,
2118 A Bloor St. W., Suit 206,
Toronto, ON,
M6S 1M8, Canada
Tel: (416) 762 2066,
Fax: (416) 762 2077,
E-mail: wfuwo@rogers.com

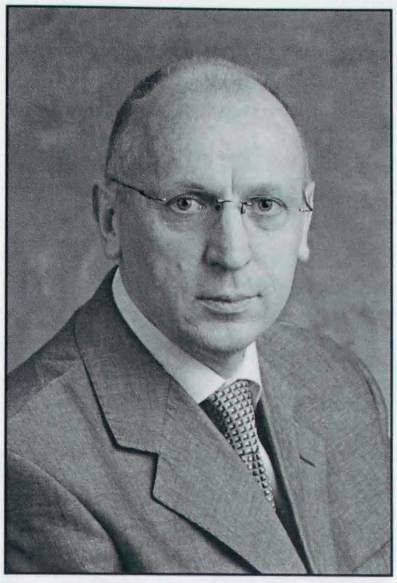

Ukrainian Ambassador to Canada named a key diplomatic player in Ottawa

On March 3, 2010, the "Embassy", Canada's foreign policy newsweekly, presented a traditional look at Ottawa's key diplomatic players and issued a list of diplomats to keep an eye on during the next season. Ambassador of Ukraine to Canada Ihor Ostash is on the top eleven rating list.

Except the Ambassador of Ukraine in Canada this list comprises ambassadors of the United States, Afghanistan, EU, Haiti, Brazil, Israel, Colombia, Mexico China and India. In comments on Ukraine newspaper reports about active bilateral relations between Ukraine and Canada in recent years, including negotiations on free trade agreements, programs within the Canadian International Development Agency, Canada's support for Euro-Atlantic aspirations of Ukraine.

In the 2008 Ottawa's key diplomatic review of the "Embassy" the Ukrainian Ambassador to Canada, Ihor Ostash, also was named among the ten most influential ambassadors of foreign states in Canada.

Посол України в Канаді названий однією з ключових дипломатичних фігур в Оттаві

Зберезна ц.р. провідне канадське спеціалізоване видання, яке широко розповсюджується в політичних та дипломатичних колах Оттави, - газета «Embassy», опублікувала список керівників 11 дипломатичних установ іноземних держав - найбільш активних учасників дипломатичного життя Оттави, серед яких був зазначений Посол України в Канаді Ігор Осташ.

Одним з критеріїв рейтингу також враховувався особливий інтерес, який дані іноземні країни становлять для Канади та, зокрема, здобутки у двосторонніх відносиинах у 2009 році. До цього списку на ряду з Послом України в Канаді увійшли посли Афганістану, Бразилії, Гаїті, ЄС, Ізраїлю, Індії, Китаю, Колумбії, Мексики та США.

У коментарі стосовно України редакція газети повідомляє про активні двосторонні відносини України та Канади протягом останніх років, включаючи переговори щодо угоди про вільну торгівлю, програми в рамках Канадського агентства міжнародного розвитку, підтримку Канадою євроатлантичних прагнень України.

Нагадаємо, що за результатами 2008 року газета «Embassy» також включила Посла України в Канаді І. Осташа до десятки найбільш впливових похлів іноземних держав в Канаді.

Mary Bereziuk
1912 - 2010

Mary left this world on February 7, 2010 at the age of 97. She was predeceased by her husband, John, in 2005, brothers William of Saskatoon and Jerry (Betty) of Vancouver, sisters-in-law, Sophie Borys, Anne Sawa, Rose Hall and step-sister Mary Gendzelewich and step-brother Paul Kowalchuk.

Remaining to celebrate Mary's life are son Bill (Bernie) of Ituna and their children, Renata, Chantel, Brett and Alaina (Shane) Michelson, and Mary's great-grandchildren Rylan, McKenna and Kaden; son Mike of Ituna, as well as brother Mike (Edith) Burianyk of Regina, sister-in-law Nell Burianyk of Saskatoon and many nieces and nephews.

Mary was born in Western Ukraine on June 12, 1912, the only daughter of the late John and Ewodokia Burianyk. The family immigrated to Canada that year and homesteaded in the Churchill district north of Ituna, then moved to Jasmin. Mary received her education in Jasmin and then went on to Nutana College and Normal School in Saskatoon where she received her First Class Teaching Certificate. Throughout this time she resided at Peter Mohyla Institute. The first school she taught at was Beaver Hills in 1939 from grade 1 to grade 11 with a salary of $450 per year.

In 1940, Mary was united in marriage to John Bereziuk. They lived in Homefield where they operated the post office, a store and a small service station which included the Massey Harris franchise. Their two sons, Bill and Mike, joined their family and in 1964 they moved to Ituna whereby North End service became the focal point of their lives.

The Holy Ghost Ukrainian Orthodox Church was very important to Mary and she spent countless hours volunteering in the hall. She served on committees with St. Olga's Ukrainian Orthodox Women's Association, Parkland Regional Library, Community College, Hospital and Pioneer Health Care Centre, Donor's Choice and the Carol Festival.

The funeral service was held on February 12, 2010 at the Holy Ghost Ukrainian Orthodox Church in Ituna. The family extends heartfelt thanks to family and friends who found the time to extend their sympathy. May her memory be eternal!

Mike, Edith and the Burianyk family
Sons, Bill (Bernie) and Mike and the Bereziuk family
(A donation of $100 from Mike & Edith Burianyk is included)

У сьому річницю упокоєння нашої улюбленої дружини, мами, бабусі і прабабусі **Марії Макаренко**, яка відійшла у Царство Небесне 10 березня 2003 р. сполітаємо у вінок наші щирі молитви. Спогади про її незабутню милу усмішку, непохитну материнську віру, любов і підтримку залишається в наших серцях навіки.

У її світлу пам'ять складаємо пожертву в сумі $200.00 на пресовий фонд Променя. Вічна їй пам'ять!

Олексій Макаренко
митр. прот. Василь, добр. Лариса
прот. Володимир і добр. Оля
прот. Богдан і добр. Оля Демчук
внуки і правнуки з родинами

Natalie Evanishen
May 10, 1927 - February 16, 2010

Natalie Evanishen joined St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Edmonton in 1981 (29 years) and in 1991 (19 years) became an active member of the Ukrainian Women's Association. Natalie was the recording secretary of this SOUZ branch for 6 years. She also served on the bazaar committee for seven years and assisted in the nursing home services for 3 years. She was the Promin representative for 3 years submitting articles to the women's magazine in English and Ukrainian.

She was exceptionally talented in writing Easter eggs donating many of them to the parish bazaars. For many years she baked prosfory - the communal bread. Natalie also enjoyed singing and had been in the parish choir for many years. At Christmas time she could be counted on to go caroling. Natalie had contributed in many ways to St. Michael's parish working at many bingos and the occasional casino. She was admired for her talents and dedication.

Natalie was born May 10, 1927 in Hafford, Saskatchewan, the youngest of 14 children. She married Peter Evanishen on May 24, 1943. They farmed in Denholm, Saskatchewan. In 1959 they moved to North Battleford where they purchased a service station. She did the books for the business as well as managing and cooking in the service station restaurant.

In 1973 Natalie and Peter moved to Edmonton. Peter worked as a mechanic until retirement and Natalie worked in retail and food services with Sears and The Bay until she retired in 1991.

Natalie was predeceased by her husband Peter in 2001 and son George of Prince George. Left to celebrate her life and memory are three sons and families: Mike (Joyce) of Vernon, Bill (Myrna) of Calgary, David (Colleen) of Edmonton as well as two daughters-in-law Christine and Dale-Ann. Natalie's great joys were her eleven grandchildren and ten great-grandchildren.

On behalf of St. Michael's Knahynia Ol'ha Branch of SOUZ in Edmonton, may her memory be eternal.

Our members are donating $25.00 to the Promin Press fund as an everlasting wreath in blessed memory of Natalie.

Submitted by F. Tarnowetz
Promin Representative

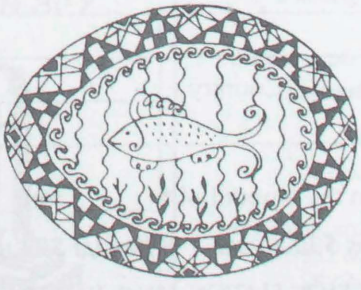

Софія Василишин

У світлу незабутню пам'ять нашої дорогої матері, **Софії Василишин**, яка упокоїлася 16-го квітня, 2002 р. в місті Едмонтоні, Альберта.

Зокрема, цього року, коли СУК відзначує 50-ліття журналу Промінь висловлюємо нашу щиру вдячність і пошану за безмежну любов і мудрість, яку наша дорога мама постійно надавала нам, та за її невід'ємний вклад в заснування журналу Промінь, який вдержився та процвітає 50 років пізніше.

В її пам'ять складаємо пожертву в сумі $200 як нев'янучий вінок на журнал Промінь. Вічна їй пам'ять!

Дочки Даруся Кір і Христина Улян

Примітка:
Подаємо до відома, що в наступних числах журналу з нагоди 50 ліття будуть дописи про заснування журналу, в яких буде більш детальний допис про вклад бл. пам. Софії Василишин. *Peg.*

Бл. пам. Маруся Гнатюк

В другу річницю упокоєння дорогої нам тітки **Марусі Гнатюк**, яка відійшла у вічність 13 березня, 2008 р. у Віндзор, Онтаріо складаємо пожертву в сумі $50.00 на журналу Промінь як нев'янучий вінок у її світлу пам'ять.

Пам'ять про її безмежну любов, дорбордушність та постійну дбайливість буде вічно з нами. Вічна їй пам'ять!

Орися Сушко з родиною
Гамільтон, Онтаріо

Please accept this donation of $10 to the Promin Press Fund in memory of my father, **Nick Oystryk**. May his memory be eternal!

Wife Anastasia Oystryk and
daughter Marie Gardner
Kamsack SK

У світлу і незабутню память моїх дорогих родичів **бл. п. Корнила Гринів** (уп. 10-03-90) і **Агафії Гринів** (уп. 07-04-89), складаю замість квітів на їхні могили $25 на журнал Промінь.

Нехай вам, Тату і Мамо, буде царство небесне. Пам'ять про вас залишиться на завжди!

Дочка Маруся Зимовець
Монреаль

The Resurrection *is to our faith what water is to the ocean, what stone is to the mountain, what blood is to the body.*

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Сила Молитви

Життя дарує дні розпуки
Поміж щедротами землі.
Й підносяться до неба руки
Позначені у мозолі,
А з серця линуть щирі звуки
Молитви з сяйвом на чолі.
Тоді розпуку й сум розвіє
Молитви щира теплота,
Що завжди владно чародіє,
Як сила вічна і проста.
І душу стомлену огріє
Глибока віра у Христа!

Олександер Неприцький-Грановський

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

ПРОМІНЬ

РІК III КВІТЕНЬ, 1962 Ч. 4

Наталя Лівицька-Холодна

Христос Воскрес

Був-же вид його, як блискавиця,
й одежа його біла, як сніг.
Єв. св. Матея.

I

Побожно звеличали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли,
І пахощі і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.

Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важенний відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.

Прийшли і вгледіли: Його нема,
В печері пустка і вступилась тьма,
Бо янгол білий в головах вартує.

— Не бійтеся! — він радісно сказав. —
Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його цю ніч із мертвих встав.

II

І приголомшені не пойняли
Спочатку віри дивній новині цій
І в темряві шукати почали
Того, Хто тут лежав у плащаниці.

І вздріли враз: на камені скали
Стояв стрункий мов лезо блискавиці,
В світанні сяйнім вічної хвали,
А схід яскрів за ним у багряниці.

Була ж і Магдалина в тім гурті,
І Він озвався лагідно до неї:
— Не плач, Маріє, й сповісти братів,

Що випереджу їх у Галилеї.
Тоді-ж відкрились очі у сліпих:
Ось смерть подолано і змито гріх.

III

Пішли жінки і стали промовляти
До учнів Господа й до інших всіх,
Та їм здалась непевна новина та
Й не прийнято за правду свідчень тих.

І вдягнений у подорожні шати
Ісус зявився й став посеред них.
Розкрив їм розум і почав навчати,
Як це робив за днів своїх земних:

— Чого стривожились? — казав. — Мене,
Не духа бачите, живий я знову,
Хай віра в душах хворих спалахне.

Бо справдилось пророків віще слово
Й закон Мойсеїв. Волею небес
Ідіть і свідчіть скрізь: Христос воскрес!

MRS NADIA NYKOLYN
10912-65 A ST
EDMONTON, AB
T6A 2P7 1-Dec-2008

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1